

Dosarul nr. 1ra-141/22
1-21035241-01-1ra-28012022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Cherman Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021 și a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Cherman Alexandr xxxxxxxx,
născut la xxxxxxxx, originar din
xxxxxxx, fără viză de domiciliu.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 10.03.2021 – 14.07.2021;

Instanța de apel: 04.08.2021 – 12.10.2021;

Instanța de recurs: 28.01.2022 – 16.05.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 octombrie 2021, Cherman Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare;

- art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 (trei) ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită lui Cherman Alexandr, pedeapsa principală definitivă sub formă de 2 (doi) ani și 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 (trei) ani.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Cherman Alexandr, în beneficiul bugetului de stat, suma de 3 360 (trei mii trei sute șaiszeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru suportate pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/-1-R-104 din 28.01.2021, și raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/-1-R-4912 din 18.12.2019.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Cherman Alexandr începând cu o perioadă de timp nestabilită de către organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său, a obținut în circumstanțe necunoscute, substanță psihotropă amfetamină, în scop de consum personal, păstrând substanța asupra sa până la 10 ianuarie 2021, aproximativ la ora 04:10, moment în care a fost depistat pe str. Nicolae Costin 61/2 din mun. Chișinău, de către echipajului de reacționare operativă „MAI 1137” din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

Tot atunci, Cherman Alexandr, având un comportament suspect, a fost condus la Inspectoratul de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, unde, de la acesta a fost ridicat prin procesul-verbal de ridicare din 10 ianuarie 2021 un pachet din polimer cu o substanță de culoare albă.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-1-R-104 din 28 ianuarie 2021, s-a stabilit că substanța cu aspect de praf, de culoare albă, ridicată prin procesul-verbal de ridicare din 10 ianuarie 2021, de la Cherman Alexandr, reprezintă amfetamină, care se atribuie la substanțele psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope - amfetamina constituie 0,39 g.

Conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, *substanța psihotropă - amfetamina în cantitate de 0,39 g*, constituie proporții mari, și face parte din categoria substanțelor psihotrope, introdusă în Lista nr.1, Tabelul II a substanțelor stupefiante (narcotice) și substanțelor psihotrope utilizate în scopuri medicale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Cherman Alexandr, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(2) Cod penal, individualizată prin procurarea și păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Tot el, Cherman Alexandr, începând cu o perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor stupefiante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, a procurat în

circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală substanțe stupefiante pe care le-a păstrat asupra sa, până la 30.11.2019 aproximativ ora 01:00, atunci când a fost stopat echipajul de poliție „MAI 1136”, pe str. Nicolae Costin 61/1, mun. Chișinău, pe motiv că manifesta un comportament neadecvat și care în urma comunicărilor purtate cu colaboratorii de poliție acesta a recunoscut că deține asupra sa substanțe interzise.

Ulterior, fiind condus la Inspectoratul de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor 12, numitul a predat benevol colaboratorilor de poliție un pachet de tip zip-lock, în care se afla o substanță solidă, de culoare albă, pachet care ulterior a fost ridicat prin ordonanță și proces verbal de ridicare

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R- 4912 din 18.12.2019, substanța solidă, sub formă de pulbere, de culoare albă în pachet de tip zip-lock, ridicată la 30.11.2019, de la Cherman Alexandr, reprezintă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante PVP constituie 0,36 gr.

Conform Hotărârii de Guvern nr.1088 din 05.10.2004 cu privire aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului PVP este inclus în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.1. Substanțe stupefiante. Cantitățile includ amestecurile substanțelor stupefiante (narcotice) și/sau psihotrope cu precursori, adaosuri (preparate medicamentoase, acizi, glucoză, faină, amidon), (Hotărârea Guvernului nr. 853 din 21.09.2010, în vigoare la 28.09.2010).

Conform pct. 148 din a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța PVP de la 0,07 gr. până la 1 gr., constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Cherman Alexandr, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(3) lit. c) Cod penal, individualizată prin procurarea și păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.

3. Avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Cherman Alexandr, a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău. (sediul Buiucani) din 14 iulie 2021 și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cherman Alexandr să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate și trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, stabilind o pedeapsa prea aspră în lipsa inculpatului. La aplicarea pedepsei inculpatului prima instanță nu a dat o deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 90 Cod penal. Pedeapsa stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu faptele

săvârșite, personalitatea acestuia și circumstanțele atenuante existente pe cauza penală nominalizată, în privința inculpatului fiind posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde neprivativă de libertate conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Partea apărării a considerat că, în vederea stabilirii unui echilibru rezonabil între interesele generale ale societății și interesul particular al inculpatului, prima instanță urma să țină cont inclusiv de comportamentul inculpatului post infracțional, precum și necesitatea acestuia de a-și susține familia.

A menționat că, în privința inculpatului nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, or, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentație.

Partea apărării a indicat că, inculpatul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta săvârșită, ținând cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

De asemenea, partea apărării a menționat că, inculpatului i-a fost violat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Prima instanță eronat a constatat eschivarea cu rea-credință a inculpatului de la prezentarea în instanța de judecată atât timp cât nu s-au stabilit motivele neprezentării acestuia în instanță, or la dosar lipsesc probe care confirmă eschivarea cu rea-credință de la înfățișarea în instanța de judecată. La fel, lipsesc probe că inculpatul cunoștea despre examinarea cauzei în instanța de fond.

Referitor la cheltuielile judiciare, partea apărării a menționat că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că întocmirea rapoartelor de constatare tehnico-științific din 28.01.2021 și 18.12.2019 au fost dispuse de organul de urmărire penală în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar cheltuielile suportate în mărime de 3360 de lei, urmează a fi trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului. Or, aceste acțiuni țin de activitatea organelor de urmărire penală, care au un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul pentru aducerea învinuirii de stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, apelul avocatului Gorencu Cornelia în numele inculpatului Cherman Alexandr a fost respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, sentința se contestă în partea individualizării pedepsei, cât și în partea cheltuielilor judiciare, astfel, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală cu privire la încadrarea juridică, lipsește.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Cherman Alexandr în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, individualizată prin *procurarea și păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare* și art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, individualizată prin *procurarea și păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă*.

Instanța de apel a considerat dovedită vinovăția inculpatului Cherman Alexandr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal în baza probelor cercetate, coraborându-le între ele, cum ar fi: *declarațiile inculpatului Cherman Alexandr făcute la faza de urmărire penală; declarațiile martorului Afanas Alexandru; declarațiile martorului Buruian Nicolae; proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 10.01.2021, în cadrul căruia de la Cherman Alexandr a fost ridicat un pachetel de polietilenă de tip zipo, în care se află o substanță de culoare albă (f.d.13-14); raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/-1-R-104, în cadrul căruia s-a constatat că substanța cu aspect de praf, de culoare albă, ridicată prin proces-verbal de ridicare de la Cherman Alexandr, reprezintă amfetamin, care se atribuie la substanțele psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope - amfetamin constituie 0,39 g. (f.d.17-20); un pachetel de polietilenă de tip zipo recunoscut în calitate de corp delict, în care se află o substanță de culoare albă - amfetamin în cantitate de 0,39 g;*

Instanța de apel a considerat dovedită vinovăția inculpatului Cherman Alexandr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal în baza probelor cercetate, coraborându-le între ele, cum ar fi: *declarațiile martorului Prepeleac Marin; proces-verbal de cercetare la fața locului din 30.11.2019, potrivit căruia cercetarea la fața locului s-a efectuat în camera de audiere a IP Buiucani. Obiectul cercetării este pachetelul în care se află o substanță de culoare albă. Din spusele lui Cherman Alexandr aceasta este o substanță narcotică (sare). Pachetelul a fost scos din buzunarul drept al pantalonilor și l-a predat benevol. În cadrul cercetării la fața locului pachetelul cu substanța albă a fost ridicat (f.d.6-7); raportul de constatare tehnico-științifică*

nr.34/12/1-R-4912 din 18.12.2019, potrivit căruia se atestă că substanța solidă, sub formă de pulbere, de culoare albă în pachet de tip „zip-lock”, ridicată la data de 30.11.2019, de la Cherman Alexandr, reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante PVP constituie 0,36 g. (f.d.15-18); substanța solidă, sub formă de pulbere, de culoare albă în pachet de tip „zip-lock” recunoscută în calitate de corp delict, ridicată la data de 30.11.2019, de la Cherman Alexandr, care conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R- 4912 din 18.12.2019 reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante PVP constituie 0.36 g. Transmis spre păstrare în camera coruperilor delictive a IP Buiucani.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, verificate de către instanța de apel în raport cu argumentele din rechizitoriu ultima a considerat că, vinovăția inculpatului Cherman Alexandr pe deplin este dovedită și acțiunile acestuia corect au fost încadrate în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, individualizată prin *procurarea și păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare* și art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, individualizată prin *procurarea și păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.*

Instanța de apel, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului în raport cu argumentele părții apărării, a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță i-a stabilit lui Cherman Alexandr o pedeapsă echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal, se califică ca o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, iar în coroborare cu prevederile alin. (4) art. 90 Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Totodată, instanța de apel a menționat că, deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși, pentru acordarea suspendării executării pedepsei se mai cere ca instanța de judecată să țină cont de faptul că, scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, un aspect omis de către partea apărării îl constituie persoana condamnatului, sub raportul pericolozității

sociale, care decurge în primul rând din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost comisă, iar în al doilea rând de personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate, enumerând circumstanțele constatate: *a ținut cont de gravitatea infracțiunilor, care se clasifică ca infracțiuni ușoare și mai puțin grave, săvârșite cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.*

Instanța de apel a menționat că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, instanța de apel indicat că, deși au fost îndeplinite cerințele *de jure* ale instituției suspendării executării pedepsei, instanța de fond a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii. Numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, să decidă dacă este justificată aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

A reținut instanța de apel că, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, privind aplicabilitatea normei date, constă în concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Instanța de apel a concluzionat că, stările de fapt, dar și circumstanțele în care au fost săvârșite infracțiunile incriminate inculpatului, evidențiază incorectitudinea aplicării unei pedepse neprivative de libertate deoarece, inculpatul a săvârșit cu intenție o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, prevăzută de art. 16 alin. (5) Cod penal, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.

În acest context, instanța de apel a reținut faptul că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat asupra respingerii argumentelor invocate de către apelant ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

Instanța de apel a menționat că, luând în considerare faptul că art. 217 alin. (2) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul examinării cauzei penale, stabilește pentru persoanele fizice pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an și art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul examinării cauzei penale, stabilește pentru persoanele fizice pedeapsă cu închisoare de până la 4 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, luând în considerare faptul că inculpatul se eschivează de a se prezenta în fața instanței de judecată, nu este angajat oficial în câmpul muncii, necesitățile individuale, posibilitățile, drepturile și responsabilitățile sociale ale inculpatului, inclusiv și de recomandările serviciului de resocializare, se face imposibilă aplicarea pedepsei sub formă de amendă sau muncă neremunerată.

Cu referire la argumentele invocate de către partea apărării că nu s-au stabilit motivele neprezentării inculpatului în instanță, lipsesc probe că inculpatul cunoștea despre examinarea cauzei în instanța de fond, instanța de apel le-a considerat nefondate și fără suport probatoriu, or, CtEDO a decis, în mod constant, în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie să o aibă acuzatul de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 CoEDO, deoarece lit. c), d) și e) ale § 3 ale aceluiași text recunosc oricărui acuzat dreptul de a se apăra el însuși, de a interoga sau de a face să fie interogați martorii, de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa, motiv pentru care legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

De asemenea, instanța de apel a evidențiat că, participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării unui proces ce-l vizează, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și examinarea cauzei în lipsa acestuia nu va constitui o încălcare a art. 6 CoEDO (hotărârile CtEDO Avramenco versus Moldova și Ponomaryov versus Ucraina) cât și nu constituie limitare a dreptului la o instanță și nici a dreptului la un proces

echitabil, comportamentul părții de renunțare la dreptul de a compărea în fața instanței de judecată, ce și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența părții în ședința de judecată (hotărârile CtEDO Mihaes versus Franța și Kattan versus România).

Instanța de apel a reținut că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului termenul de pedeapsă prevăzute de sancțiunea art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței.

Cât privește argumentul părții apărării privind aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de apel l-a respins ca fiind neîntemeiat din motivele sus menționate. Mai mult ca atât, în coroborare cu prevederile art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

La caz, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat neîntemeiate alegațiile titularilor dreptului de apel în suspendarea condiționată, considerând că la moment izolarea inculpatului Cherman Alexandr de societate este necesară și rezonabilă.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Cu referire la argumentele părții apărării cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a constatat că acestea nu și-au găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, iar prima instanță a acordat eficiență deplină prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, dispoziția art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală potrivit căreia, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei (...), de către organul de urmărire penală, procuror (...), la caz fiind raporturile de constatare tehnico-științifică nr.34/12/-1-R-104 din 28.01.2021 și nr.34/12/-1-R-4912 din 18.12.2019, în vederea depistării

infractorului și încadrării juridice corecte a acțiunilor criminale, care în sensul art. 143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, sunt obligatorii.

Dispozițiile alin. (3) art.75 din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr.68 din 14.04.2016, expres stabilind, că „în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală”.

Astfel, ținând cont de faptul, că rapoartele de expertiză, au fost utilizate în sensul art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală în calitate de probe, fiind puse la baza acuzării inculpatului Cherman Alexandr, instanța de apel a considerat că costul cheltuielilor judiciare urmează să fie suportat de către inculpat, având în vedere că acesta se face vinovat de săvârșirea faptei infracționale incriminate.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat că, cheltuielile de judecată în sumă de 3 360 (trei mii trei sute șazeci) lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor constatate tehnico-științifică nr.34/12/-1-R-104 din 28.01.2021 și nr.34/12/-1-R-4912 din 18.12.2019, urmează a fi achitate anume din contul lui Cherman Alexandr în contul statului, având în vedere că, la momentul derulării a acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a raportului de constatare.

5. Avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Cherman Alexandr, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5) 6) și 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021 și a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iulie 2021 în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei penale și emiterea unei decizii noi prin care lui Cherman Alexandr să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate cu dispunerea trecerii cheltuielilor judiciare în contul statului.

În motivarea recursului, partea apărării reiterează argumente invocate în cererea de apel, susținând suplimentar că, instanțele de fond eronat au judecat cauza în lipsa condamnatului, nefiind îndeplinită citarea legală a acestuia în ședința de judecată. Instanțele de fond eronat au constatat eschivarea cu rea-credință a inculpatului de la prezentarea în instanța de judecată atât timp cât nu s-au stabilit motivele neprezentării acestuia în instanță. Or, la dosar lipsesc probe care confirmă eschivarea cu rea-credință de la înfățișarea în instanța de judecată, precum și probe că inculpatul cunoștea despre examinarea cauzei în instanța de fond și de apel.

Partea apărării consideră că, instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului declarat, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6

alin. 1) și 3) CtEDO. La caz, instanța de apel a reținut toate argumentele invocate de către partea acuzării, fără a lua în considerație argumentele apărării.

Astfel, în viziunea apărării, atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu au dat eficiență deplină prevederilor art. 61, 75 și 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului fiind una inechitabilă în raport cu fapta săvârșită și personalitatea inculpatului.

La fel, menționează că, instanțele de fond, la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului nu au ținut cont de circumstanțele atenuante precum: recunoașterea vinovăției; căința sinceră a inculpatului; colaborarea acestuia cu organul de urmărire penală și conduita postinfracțională a inculpatului; lipsa urmărilor grave ale infracțiunii; că inculpatul se caracterizează pozitiv prin caracteristica eliberată de autoritatea publică locală din or. Glodeni prin care se menționează că ultima nu dispune de materiale sau informații care să-l compromită pe inculpat, acesta nu a creat probleme de comportament; că infracțiunile săvârșite fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave; inculpatul nu are antecedente penale; este căsătorit și are 2 copii minor. Circumstanțe agravante în privința inculpatului nefiind reținute de către instanțele de fond.

Cu referire la cheltuielile judiciare, partea apărării a reiterat poziția sa invocată în cererea de apel, susținând că aceste cheltuieli au fost efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru a demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Normele procesual penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare și instrumentarea cauzei penale.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, acestea se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5, 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când:

5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, nu au fost respectate pe deplin prevederile procesual penale.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluție.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Având în vedere dezideratele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul apărării și a inculpatului, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns în mod corespunzător la toate motivele invocate în cererile de apel.

Referitor la eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, invocată de recurent, sub aspectul că prezenta cauză a fost examinată în lipsa inculpatului, acestuia fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, Colegiul menționează că temeiul respectiv, și-a găsit confirmare, cauza fiind examinată în apel, cu încălcarea prevederilor art. 321 alin. (6) Cod

de procedură penală. Or, la caz, nu sunt incidente prevederile art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, potrivit căror, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.

În acest context, Colegiul penal lărgit notează că, potrivit art. 6 din CEDO, care garantează dreptul persoanei acuzate de a participa în mod efectiv la procesul său penal. Acesta include, *inter alia*, nu doar dreptul de a fi prezent, ci și dreptul de a asculta și de a urmări procesul. Acest drept face parte din esența conceptului procedurii contradictorii și poate fi dedus din garanțiile prevăzute de articolul 6 § 3 - „*să se apere el însuși*”, „*să întrebe sau să solicite audierea martorilor*” și „*să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere*”.

Mai mult, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța dată.

La acest segment, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art.412 alin. (3) Cod de procedură penală, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel.

Potrivit art. 236 alin. (1), alin. (1¹) Cod de procedură penală, chemarea unei persoane în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată se face prin citație scrisă. Citarea se poate face și prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax ori prin mijloace electronice. Citarea se poate face și prin intermediul poștei electronice sau prin orice alt sistem de mesagerie electronică în cazul în care ofițerul de urmărire penală, procurorul, instanța de judecată dispun de mijloacele tehnice necesare pentru a dovedi că citația a fost primită.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (2) Cod de procedură penală, citarea se va face în așa fel ca persoanei chemate să i se înmâneze citația cu cel puțin 5 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte conform citației în fața organului respectiv.

În corespundere cu art.242 alin. (1) Cod de procedură penală, dovada de primire a citației trebuie să cuprindă numărul dosarului penal, denumirea organului de urmărire penală sau a instanței care a emis citația, numele, prenumele și calitatea procesuală a persoanei citate, precum și data pentru care este citată. Dovada de primire trebuie să cuprindă, de asemenea, data înmânării citației, numele, prenumele, calitatea și semnătura celui ce înmânează citația, certificarea de către acesta a identității și a semnăturii persoanei căreia i s -a înmânat citație, precum și indicarea calității acesteia.

Astfel, Colegiul penal lărgit evidențiază că, potrivit jurisprudenței naționale, judecarea apelului se face cu citarea inculpatului, căruia trebuie să i se înmâneze o citație, iar adeverința cu indicația datei primirii se restituie instanței de judecată. Lipsa adeverinței sau neînștiințarea instanței de către

inculpat despre imposibilitatea de a se prezenta constituie temei pentru stabilirea altui termen de judecată. Situația când lipsește dovada de înmânare a citației, primirea căreia inculpatul o contestă, constituie citarea ilegală a acestuia, cât și un motiv de casare a hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 321 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol. Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul: 1) când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță; 2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui sau de administrația locului de detenție a acestuia; 3) examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa. (4) În caz de neprezentare a inculpatului în instanță, judecarea cauzei se amână, cu excepția cazurilor enumerate.

Aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii nu au fost respectate de către instanța de apel. Mai mult, se atestă că vizavi de acestea, de către partea apărării, au fost invocate critici privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului în ambele jurisdicții, fapt trecut cu vederea de către instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit telefonogramei anexată la materialele cauzei (f.d. 147, vol. II), Inspectoratul de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în gestiunea căruia s-a aflat dosarul de căutare a inculpatului, intentat în baza încheierii primei instanțe din 14 aprilie 2021 (f.d. 92, vol. II), **a informat instanța de apel despre faptul că Cherman Alexandr a fost găsit de către organele abilitate și se află la libertate.**

În consecință, inculpatul a fost citat pentru data de 12 octombrie 2021, care, însă conform adevăraților de pe avizele de recepție, au fost indicate mențiunile „nereclamat” și „necunoscut”(f.d. 144, 144¹).

Astfel, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 12 octombrie 2021 (f.d. 145-169), instanța de apel, verificând prezența participanților la proces, a stabilit că inculpatul nu s-a prezentat la ședința de judecată stabilită, menționând în contradictoriu cu materialele cauzei: **„a fost citat legal, dosar de căutare nr. 2019090088”**, și a dispus **„A considera posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului”**.

Subsecvent, instanța de recurs evidențiază argumentele instanței de apel privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului ***„deși a fost legal citat, nu s-a prezentat. Potrivit înștiințării emise de către Inspectoratul de Poliției Buiucani al DP mun. Chișinău, înregistrat în Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) la data 04 mai 2021, a informat că în baza materialului de anunțare în căutare în privința cet. Cherman Alexandr a fost pornit duplicatul dosarului de căutare nr. 2019090088”***.

La caz, Colegiul penal lărgit, subliniază că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența

părții în ședința de judecată, fără a dispune **aducerea silită și anunțarea în căutare**, prin încheiere protocolară a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în absența inculpatului, în privința căruia nu dispunea de confirmarea citării legale.

Raportând circumstanțele nominalizate la normele de drept expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, dispunând examinarea cauzei în lipsa inculpatului, nu a dispus de probe verosimile că inculpatul Cherman Alexandr a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la judecarea cauzei în ordine de apel, or în acest sens nu au fost prezentate probe incontestabile în privința întreprinderii unor măsuri necesare cu privire la prezentarea inculpatului în instanță.

În aceste condiții, instanța de recurs, reține că instanța de apel derogând de la prevederile menționate supra, nu a întreprins toate măsurile posibile în vederea asigurării prezenței inculpatului în ședința de judecată a instanței de apel, fapt ce a dus la lezarea drepturilor inculpatului Cherman Alexandr la un proces echitabil, sub aspectul că acesta a fost lipsit de dreptul de a participa în apel și de a se pronunța asupra apelului personal.

Pe lângă faptul că instanța de apel a admis erori în privința judecării cauzei fără citarea legală a unei părți, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia contestată prezintă deficiențe la capitolul motivării în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

La acest segment, Colegiul penal lărgit reține că potrivit art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul **verifică** declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, **cu consemnarea în procesul-verbal**.

În același context, Colegiul penal lărgit atestă că, deși potrivit descriptivului deciziei contestate, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată probele trecute în revistă în partea descriptivă a deciziei acuzării nu au constituit obiect de cercetare în ședința instanței de apel, deși au fost trecute în revistă în partea descriptivă a deciziei contestate.

Colegiul penal lărgit, reținând prevederile art. 100 alin. (4), 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Se reține că, verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză

logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

În acest context se menționează că, instanța de apel urma să dezvăluie concluzia sa și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și apărării, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate vizavi de soluția de judecare a apelului în lipsa inculpatului și respingere a apelului părții apărării poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o marjă sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CEDO, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei 11 (2007) § 85).

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit reamintește că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (hotărârea CtEDO Artico vs Italia (1980) § 33), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată.

Altfel spus, art.6 CEDO implică în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (hotărârea CtEDO Van de Hurk vs Olanda (1994) § 59).

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal lărgit atestă că temeiul de casare invocat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și-a găsit confirmare, întrucât decizia atacată cuprinde expunerea motivelor pe care se întemeiază soluția.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Cherman Alexandr urmează a fi admis pentru a da posibilitate instanței de apel să examineze cauza complet și obiectiv și în raport cu cele menționate în recursul avocatului, în scopul asigurării contradictorialității și echității procesului în cauză conform standardelor legislației naționale și a jurisprudenței CtEDO.

7.În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Cherman Alexandr, casează total decizia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Cherman Alexandr xxxxxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **30 iunie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor